

Kanlı Çınar

29 Kasım 1957

ULUNAY

Ortaköyde bir müessesenin önünde büyük bir çınar varmış. Şehre girmek için bu yolu takip eden otomobiller, ekseriya bu ağaca çarparak kazaya uğradıkları için, çınarın adına Kara gözdeki «Kanlı Nigâr» yahut dalalarına adam asılan (Şecere-i-vakıye) gibi «Kanlı Çınar» diye ad koymuşlar.

Evvelki gün, bir gazete, yine bu ağaca çarpan bir arabanın resmini koyarak «Kanlı Çınarın» kesilmesine karar verildiğini ve bu kararın hemen tatbik edileceğini yazıyor.

Ağaca karşı pek söylenmiyor

amma üslubundan : «Nihayet şu kanlı çınardan kurtulacağız» der gibi bir mâna seziliyor.

Zavallı çınar!

Şimdiye kadar ne bir fırtına ile dalı kırılarak bir vatandaşı varalamış, ne kovuğunda bir baykuş barındırmış, ne de rüzgârın filizlerinde, yapraklarında çaldığı korkunç besteleri etrafa aksettirmiş.

Yerini sevmiş... Baharda yeşil kaftanlara bürünerek etrafa gölgeler salmış.

Hayır... Bizim âdetâ ruhumuza işliyen ağaç düşmanlığı, bu zararsız çınarın da vücudunu kaldırtacak kadar kuvvelidir. Sarıyer çarşısındaki o muhteşem çınarı katlettiğimiz gibi, bunu da kesip kaldıracacağız.

İdam mahkûm çınar ne yapıyor?

Uzaktan bir otomobil görününce hemen çatır çatır köklerini sökerek koşa koşa otomobile mi hücum ediyor?

Ne münaseket! Otomobiller ona çarpıyorlar.

Yerinde sabit duran bir ağaç, kendine çarpılmasından şikâyet etmiyor da ona çarpanlar şikâyet ediyorlar.

Koskoca ağacı görmüyor musunuz efendiler? Çınarı göremezseniz, önünüze çıkacak insanı, hayvanı nasıl görebilirsiniz?

Otomobil kullanmak demek, yerine göre ihtiyat ile, teenni ile hareket etmek demektir.

Alemdar caddesinin tam ortasında da böyle muhteşem bir çınar var; onun etrafından da kocaman kamyonlar, dev gibi otobüsler geçiyor; birisinin de çınara çarptığını görmedim.

Anma Boğaz gezmesinden bakan öyle avdetler olur ki, koskoca çınar değil, arabanın önünde yangın kulesi olsa yine kütt diye bindirir. Bunda çınarın ne kabahati var?

Ehl-i-Salib seferlerinde, Büyükdere çayırında (Godfruva dö Buyon) un eliyle dikilmiş dört meşe ağacı vardı. Bunlar, ağaçlıktan çıkmış, birer tarih olmuştular.

Bunları da kestik!

Bizde ağaç oldu mu? Çayırın ortasında da olsa yine rahat bırakamayız.

Bir şeye yanmıyorum, hem kesiyoruz, hem de «Kanlı» diye bir de ad takıyoruz.

Zavallı güzel çınar! Zavallı bedbaht hemşehrim!

